

ΑΡ. 3535ΑΡ. ΑΠΟΦΑΣΗΣ 11**Αριθμός 5389****Ο ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΩΝ ΛΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΝΟΜΟΣ (ΝΟΜΟΙ 30(Ι) ΚΑΙ 122(Ι) ΤΟΥ 2001)**

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 21

Ο Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

Τίτλος: Σχέδιο παροχής κυβερνητικών χορηγιών για αναβάθμιση του τομέα των υπηρεσιών.

1. Διαδικασία:

Στις 31 Ιουλίου 2001 κοινοποιήθηκε από το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, ως αρμόδια αρχή, στον Έφορο Δημοσίων Ενισχύσεων πρόγραμμα ενισχύσεων το οποίο φέρει τον τίτλο «Σχέδιο παροχής κυβερνητικών χορηγιών για αναβάθμιση του τομέα των υπηρεσιών». Η κοινοποίηση έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001 (εφεξής καλούμενων ως ο «Νόμος») και του περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Διαδικασία Κοινοποίησης) Διατάγματος του 2001.

Το πρόγραμμα βρισκόταν σε ισχύ κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του Νόμου (30.4.2001) και ως εκ τούτου με βάση το άρθρο 21 αποτελεί υφιστάμενο πρόγραμμα το οποίο δεν προβλέπει ημερομηνία λήξης.

2. Περιγραφή του κοινοποιηθέντος προγράμματος ενισχύσεων:

- (α) Αρμόδια Αρχή υπεύθυνη για την εφαρμογή της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού.
- (β) ο στόχος της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι η παροχή κινήτρων σε επιχειρήσεις εξαγωγής υπηρεσιών που θα επενδύσουν σε σύγχρονο εξοπλισμό προηγμένης τεχνολογίας με σκοπό τον εκσυγχρονισμό τους και τη βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών που προσφέρουν.
- (γ) η ενίσχυση χορηγείται με τη μορφή επιχορήγησης.
- (δ) δικαιούχοι της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι οι κυρίαρχες επιχειρήσεις εξαγωγής υπηρεσιών που δραστηριοποιούνται στους κλάδους με NACE 72-74, 92.11, 92.20, 80.30, 85.11 (Σύστημα Ταξινόμησης Οικονομικών Δραστηριοτήτων) οι οποίες έχουν τουλάχιστον ένα χρόνο λειτουργίας και δεν τυγχάνουν

οποιασδήποτε ιδιάζουσας φορολογικής μεταχείρισης και οι οποίες πρόκειται να επενδύσουν, σε περίοδο ενός έτους, σε σύγχρονο εξοπλισμό προηγμένης τεχνολογίας αξίας τουλάχιστον £3.000 για τους κλάδους με NACE 72-74, 92.11, 92.20, £10.000 για τον κλάδο με NACE 80.30 και £30.000 για τον κλάδο με NACE 85.11. Το πρόγραμμα καλύπτει μόνο την αγορά εξοπλισμού που θα γίνεται μετά την έγκριση της αίτησης και όχι την αγορά εξοπλισμού που θα γίνει πριν από την έγκριση της αίτησης. Δε γίνεται οποιοσδήποτε διαχωρισμός μεταξύ μεγάλων και μικρομεσαίων επιχειρήσεων (M.M.E.) παροχής υπηρεσιών:

(ε) η ενίσχυση αφορά καταβολή επιχορήγησης ύψους 20% του κόστους της επένδυσης, με ανώτατο όριο £2.000 για τους κλάδους με NACE 72-74, 92.11, 92.20, £7.000 για τον κλάδο με NACE 80.30 και £20.000 για τον κλάδο με NACE 85.11. Οποιαδήποτε άλλα έξοδα, περιλαμβανομένου του Φ.Π.Α., δε θα λαμβάνονται υπόψη για σκοπούς υπολογισμού της ενίσχυσης:

(στ) το πρόγραμμα δεν έχει ημερομηνία λήξεως:

(ζ) προϋπολογισμοί: προβλεπόμενη ετήσια δαπάνη £0,2 εκ. (Άρθρο 35.274-Κεφάλαιο 14.02.3):

(η) νομική βάση: Κρατικός Προϋπολογισμός:

(θ) προβλεπόμενοι δικαιούχοι: 501-1000:

(ι) μέσα παροχής πληροφοριών και ελέγχου: Η αρμόδια αρχή εξετάζει σχετική εισηγητική έκθεση που ετοιμάζει το Ίδρυμα Τεχνολογίας. Επίσης, απαιτεί όλα τα σχετικά έγγραφα και στοιχεία τα οποία εξετάζει και, επιπρόσθετα, διεξάγει επιτόπου έλεγχο του εξοπλισμού για να επιβεβαιώνεται ότι αυτός συνάδει με τα κριτήρια του σχεδίου. Η αρμόδια αρχή δεσμεύεται περαιτέρω ότι, σε περίπτωση έγκρισης, θα υποβάλλει προς τον Έφορο αναλυτική τριμηνιαία έκθεση για τον τρόπο και το στάδιο υλοποίησης του προγράμματος:

(ια) Σύρρευση: Δεν προβλέπεται σύρρευση.

3. Αξιολόγηση της ενίσχυσης που κοινοποιήθηκε:

(α) Σύμφωνα με το άρθρο 3 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων, ουδεμία παροχή δημόσιας ενίσχυσης είναι επιτρεπτή στη Δημοκρατία εκτός αν έχει προηγουμένως εγκριθεί από τον Έφορο. Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου «δημόσια ενίσχυση» σημαίνει την οικονομική ενίσχυση που χορηγείται υπό οποιαδήποτε μορφή, άμεσα ή έμμεσα, από το Δημόσιο ή με πόρους του Δημοσίου και που νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό διά της ενοίκιας μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.

(β) Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση κρίθηκε ότι συνιστά δημόσια ενίσχυση διότι ικανοποιεί σωρευτικά τις προϋποθέσεις του Νόμου—

(i) Χορηγείται άμεσα από το Δημόσιο, διότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση χορηγείται από το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, από φορέα δηλαδή του Κράτους. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, Δημόσιο σημαίνει το Κράτος, τους Δήμους και τις Κοινότητες:

(ii) συνιστά οικονομικό όφελος αφού η επιχορήγηση που παρέχεται στις δικαιούχους επιχειρήσεις (επιχειρήσεις εξαγωγής υπηρεσιών) σημαίνει οικονομικό πλεονέκτημα το οποίο οι αποδέκτριες επιχειρήσεις δε θα είχαν λάβει υπό τις κανονικές συνθήκες της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας:

(iii) συνιστά ενοίκια μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή κλάδων παραγωγής και αυτό γιατί η επιχορήγηση δε δίδεται γενικά σε όλες ανεξαιρέτως της επιχειρήσεις αλλά περιορίζεται στον τομέα των επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών οι οποίες έχουν εξαγωγική δραστηριότητα και τουλάχιστον ένα χρόνο λειτουργίας, άρα το μέτρο είναι επιλεκτικό:

(iv) τέλος, επειδή το κοινοποιηθέν πρόγραμμα επιτρέπει τη χορήγηση ενισχύσεων στις κυπριακές επιχειρήσεις εξαγωγής υπηρεσιών που θα επενδύσουν σε σύγχρονο εξοπλισμό προηγμένης τεχνολογίας και επειδή οι ενισχύσεις αποτελούν πλεονέκτημα προς αυτές, γι' αυτό το μέτρο είναι σε θέση να νοθεύσει τον ανταγωνισμό στις αγορές άλλων χωρών στις οποίες εξαγορεύονται, ή δύνανται να εξαχθούν οι υπηρεσίες των πιο πάνω επιχειρήσεων και στις οποίες προσφέρονται ή δύνανται να προσφερθούν ανταγωνιζόμενες υπηρεσίες. Είναι επίσης σε θέση να νοθεύσει έμμεσα τον ανταγωνισμό στην κυπριακή αγορά μεταξύ των ενισχυόμενων επιχειρήσεων και των επιχειρήσεων που εισάγουν ή δύνανται να εισαγάγουν στην κυπριακή αγορά ανταγωνιζόμενες υπηρεσίες, ή/και των κυπριακών επιχειρήσεων που προσφέρουν ή δύνανται να προσφέρουν ανταγωνιζόμενες υπηρεσίες και δεν έχουν εξαγωγική δραστηριότητα. Η έμμεση νόθευση του ανταγωνισμού στην κυπριακή αγορά προέρχεται από το γεγονός ότι το μέτρο επιτρέπει στις ενισχυόμενες επιχειρήσεις να βελτιώσουν την ποιότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών τους, τόσο αυτών που προσφέρουν στο εξωτερικό όσο και αυτών που προσφέρουν στην εγχώρια αγορά. Επιπρόσθετα, το μέτρο επιτρέπει στις ενισχυόμενες επιχειρήσεις να μειώσουν το συνολικό κόστος των προσφερόμενων υπηρεσιών.

Η διαπίστωση και μόνο της ύπαρξης νόθευσης ή της δυνατότητας νόθευσης του ανταγωνισμού ικανοποιεί και την τελευταία προϋπόθεση που θέτει ο Νόμος στο άρθρο 2 στον ορισμό του όρου δημόσια ενίσχυση. Ως εκ τούτου, δεν απαιτείται εκ του Νόμου να εξεταστεί περαιτέρω κατά πόσο η νόθευση του ανταγωνισμού είναι σημαντική ή όχι. Συνεπώς, ακόμα και στις περιπτώσεις εκείνες που το μερίδιο αγοράς των ενισχυόμενων επιχειρήσεων είναι αμελητέο, η πιο πάνω προϋπόθεση ικανοποιείται.

(γ) Εφόσον από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, εξετάστηκε κατά πόσο αυτή ανήκει στις κατηγορίες ενισχύσεων που δεν εμπίπτουν στις δια-

τόξεις του Νόμου σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, για τις οποίες, όμως, απαιτείται κοινοποίηση.

Όσον αφορά την πρώτη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία κρίθηκε ότι δεν εφαρμόζεται στο παρόν πρόγραμμα διότι όλοι οι δικαιούχοι δραστηριοποιούνται αποκλειστικά στον τομέα της παροχής υπηρεσιών.

Αναφορικά, εξάλλου, με τη δεύτερη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τις επιχειρήσεις που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και οι οποίες κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, κρίθηκε και πάλι ότι το παρόν πρόγραμμα δεν εμπίπτει στην πιο πάνω κατηγορία αφού καλύπτει μόνο κυπριακές επιχειρήσεις οι οποίες έχουν τουλάχιστον ένα χρόνο λειτουργίας και δεν τυγχάνουν οποιασδήποτε ιδιαίτερης φορολογικής μεταχείρισης. Εξάλλου, οι επιχειρήσεις στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 6 του Νόμου ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και τυγχάνουν ιδιαίτερης φορολογικής μεταχείρισης.

- (δ) Λαμβανομένων υπόψη των πιο πάνω εξετάστηκε περαιτέρω σε ποια κατηγορία ενισχύσεων, από τις κατηγορίες που προνοούν τα άρθρα 4, 5 και 5Α του Νόμου εμπίπτει η κοινοποιηθείσα ενίσχυση.

Αρχικά εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις κατηγορίες των ενισχύσεων του άρθρου 4 του Νόμου που ο Έφορος υποχρεούται να εγκρίνει. Επειδή η ενίσχυση παρέχεται αποκλειστικά σε επιχειρήσεις εξαγωγής υπηρεσιών που θα επενδύσουν σε σύγχρονο εξοπλισμό προηγμένης τεχνολογίας με σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών που προσφέρουν, κρίθηκε ότι η ενίσχυση δεν εμπίπτει σε καμιά από τις πέντε κατηγορίες που ορίζει το άρθρο 4.

Στη συνέχεια εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στην κατηγορία των «ενισχύσεων για εξαγωγές» που δυνάμει του άρθρου 5Α του Νόμου ο Έφορος δεν εγκρίνει. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, ενίσχυση για εξαγωγές σημαίνει δημόσια ενίσχυση που συνδέεται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, τη δημιουργία και λειτουργία δικτύου διανομής ή τις τρέχουσες δαπάνες εξαγωγικής δραστηριότητας. Νοείται ότι δεν αποτελούν ενισχύσεις για εξαγωγές οι δημόσιες ενισχύσεις που συνδέονται με το κόστος συμμετοχής σε εκθέσεις και το κόστος μελετών και συμβουλών για την εισαγωγή σε νέα γεωγραφική αγορά νέου ή υπάρχοντος προϊόντος. Επειδή η ενίσχυση αφορά το κόστος επένδυσης σε σύγχρονο εξοπλισμό προηγμένης τεχνολογίας με σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας των προσφερόμενων υπηρεσιών και την ενίσχυση των εξαγωγικών δυνατοτήτων των ενισχυόμενων επιχειρήσεων, κρίθηκε ότι αποτελεί ενίσχυση για εξαγωγές διότι δύναται να συνδέεται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες ή/και τη δημιουργία και λειτουργία δικτύου διανομής ή/και τις τρέχουσες δαπάνες εξαγωγικής δραστηριότητας και επομένως εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 5Α.

Περαιτέρω εξετάστηκε κατά πόσο το πρόγραμμα θα μπορούσε να χορηγηθεί ως ενίσχυση de minimis με βάση τα άρθρα 2 και 7 του Νόμου. Ενίσχυση, δηλαδή, προς μία επιχείρηση, που λόγω του πολύ μικρού ύψους της (οι συνολικές ενισχύσεις de minimis πρέπει να είναι κάτω από £57.000 για περίοδο τριών χρόνων), δεν επιφέρει ή δεν μπορεί να επιφέρει οποιαδήποτε αισθητή νόθευση του ανταγωνισμού.

Σύμφωνα με την πρώτη επιφύλαξη που προνοείται στο άρθρο 2 του Νόμου, στον ορισμό του όρου ενίσχυση de minimis, ενίσχυση για εξαγωγές δεν μπορεί να αποτελέσει ενίσχυση de minimis και ως εκ τούτου κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση, η οποία, όπως ήδη επεξηγήθηκε, συνιστά ενίσχυση για εξαγωγές δεν μπορεί να αποτελέσει ενίσχυση de minimis.

4. Απόφαση:

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΤΑ ΕΞΗΣ:

- Α. Το κοινοποιηθέν πρόγραμμα ενισχύσεων με τίτλο «Σχέδιο παροχής κυβερνητικών χορηγιών για αναβάθμιση του τομέα των υπηρεσιών» συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 2 του Νόμου. Το πρόγραμμα κρίθηκε ότι αντιβαίνει προς τις διατάξεις του Νόμου διότι συνιστά ενίσχυση για εξαγωγές οι οποίες απαγορεύονται με βάση το άρθρο 5Α του Νόμου. Ως εκ τούτου, ο Έφορος αποφασίζει αρνητικά. Σύμφωνα με το άρθρο 21 του Νόμου, αυτό θα μπορεί να συνεχίσει με την παρούσα μορφή το αργότερο μέχρι τις 30.4.2003 οπότε και θα πρέπει να καταργηθεί.

Αποφασίζει, τέλος, ότι το κοινοποιηθέν πρόγραμμα μετά την κατάργησή του δε δύναται, με βάση το Νόμο, να χαρακτηριστεί από την Αρμόδια Αρχή ως ενίσχυση de minimis.

- Β. Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού.

Λευκωσία, 28 Σεπτεμβρίου 2001.

ΧΡ. ΑΝΑΡΕΟΥ,

Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων.

(Ε.Α.Ε. 25.06.002,11(09.1.2.27.1.1.9))